63. Рахил. 30,22. ज्ञानपूर्वी वियोगी यो उज्ञानेन सक् योगिन: Мак. Р. 39,1. Gewöhnlich in comp. mit der Ergänzung: धव इति मनुष्यनाम त-हियोगाहिधवा Nir. 3, 15. इष्ट्र॰ Maitrijup. 1, 3. वन्ध्प्रिय॰ M. 12, 79. R. 2, 21, 26. 29, 5. 3, 75, 73. 6, 95, 33. Rt. 1, 10. Megh. 78. 86. 107. Ragh. 12, 10. Кік. 5,51. Катная. 24,31. Spr. 1630 (II). 1111. गङ्गा॰ 4711. मणि॰ Suapv. Br. 5, 6. कार्म o Mit. 47, 10. fg. — 2) das Sichentfernen, von-dannen-Gehen, Verlorengehen; das Fehlen: विकास्य, श्रीनलस्य Spr. (II) 285.1983.धनस्य 1289(I). विषयाणाम् 668(II). तव वियोगेन weil du fehlst R. 2,32,37. 7,93,34. यस्य तपावियोगेन लोको क्यप्रियदर्शन: Видс. Р. 1, Oxf. H. 80,b, s. दु:खनंयोग॰ Вилс. 6,23. मात्रधात्रीवियोगतः weil weder Mutter noch Amme da waren Katuas. 82,36. San. D. 17,15. मनाविया-मात् weil das Herz nicht dabei ist Varan. Brn. S. 75, 1. Kusum. 60, 4. 61,2. Bed. 1) und 2) lassen sich bisweilen nicht genau scheiden. -- 3) Subtraction Ganit. Bhaganadh. 13, Comm. Sunjagn. 5. Goladhj. 7, 42. - 4) Bez. eines best. astrol. Joga Verz. d. Oxf. H. 86, a, 43.

विवागता Karnas. 55,181 sehlerhast für विवागिता.

वियोगपुर n. N. pr. einer Stadt Katuls. 52,278. 291.

वियोगवस् (von वियोग) adj. getrennt (vom geliebten Gegenstande) KATBÅS. 12,106.

वियोगिता (von वियोगित्) f. das Getrenntsein: स्रन्योऽन्यस्य तिर्श्वा-मप्यत्र कष्टा वियोगिता Katals. 111,21. स्रन्योऽन्यः 15,94. पत्नोपुत्रः 55,181 (वियोगता gedr.).

वियोगिन् (von वियोग) 1) adj. a) yetrennt (vom geliebten Gegenstande)

KATRÂS. 16,46. Verz. d. Oxf. H. 123, a, 29. fg. NALOD. 2,12. MÂRK. P. 51,

116. ताः शोच्या या वियोगिन्यो न शोच्या या मृताः सङ् 22,35. भन्ना 33.

भार्याः КАТВÂS. 124, 21. 72, 19. — 2) mit Trennung verbunden so v. a.

vo Trennung Statt findet: 🕫 MBB. 12,8816.

वियोजन (von 1. युज् mit वि) n. 1) das Losmachen von, Befreien: ब्रान्स्रवः कर्मणा वन्धा निर्वरस्तिदियाजनम् Sarvadarganas. 43, 20. als Bed. von रिच् Duarup. 34, 10. — 2) Trennung: कर्तु न युज्यते। मार्गाना प्रभाः पत्या विनाणा ऽव वियोजनम् Karuas. 32, 125. इष्ट्र॰ von Spr. 4190. Макк. P. 92, 4. — वियोजनिर्धनै: MBu. 12, 3213 fehlerhaft für वियोजयेद्धनै:, wie die ed. Bomb. liest.

वियोजनीय (wio oben) adj. verlustig zu machen, zu bringen um: लि-इसर्वस्वाभ्याम् Kull. zu M. 8,374.

त्रियोडप (wie eben) adj. zu trennen: पिङ्गलकाः संजीवकात् Pankar. ed. orn. 39,7.

वियोतें र (von 3. यु mit वि) nom. ag. der da scheidet, trennt RV. 4,55,2. वियोध (2. वि + योध) adj. der Streiter beraubt, ohne Streiter: वार्ाा: MBu. 6,2286.

1. विपानि und ेनी (2. वि + पा) f. ein thierischer Mutterleib, eine thierische vulva; eine thierische Daseinsform, Thier: संभवः विपानीपु M. 12,77. MBu. 3,13873. विपानिमधिगव्हिति ÇIBSUA 54 in Ind. St. 4, 368. विपानिपु विमोद्ध्यत्ति बीजानि पुरूषा पदा MBu. 12,8326. 8377. वि-पानी नैयुने रताः 13,6734. HARIV. 11167. ेगर्ममोद्धा Vorz. d. B. H. 142,10 v. u. ेज ein Thier MBu. 7,9475. 13,5204. ेजन्मन् zur Mutter ein Thier habend MARK. P. 73,15. विपानि Thier und Pflanze VARAB. Bab. 3,1. fgg.

্রন্মন্ die Entstehung der Thiere und Pflanzen ist der Titel des 3ten Adhjāja 28 (26), 1.

2. वियोनि (wie oben) adj. 1) seiner Natur widersprechend Pankav. Ba. 18,6,9. Kâțu. 14,10. — 2) ohne vulva: Weib Suça. 1,290,16. neben स्रेगीन (= सज्ञातकुला Nilak.) MBu. 13,5087 von Nilak. durch क्रीनुज्ञाला orklärt.

विरुक्त s. u. र्ज् mit वि. भाव adj. gleichgiltig gesinnt, Einem nicht mehr zugethan Spr. (II) 196.

विरुक्तासर्वस्व n. Titel einer Schrift Hall 17.

विर्क्ति (von रृज् mit वि) f. Gleichgiltigkeit: विर्क्तिं या gegen Jmd gleichgiltig werden, aufhören ihn zu lieben Rå6a-Tan. 3, 200. विर्क्तिः संज्ञाता में मांप्रतमस्य देशस्योपरि Раккат. 114,1. fgg. शास्त्रं प्रति मे मक्ति विर्क्तिः संज्ञाता 143,15. विषये Ракскоттавам. 2. श्रन्यत्र Baåc. P. 3, 5,13. Insbes. die gegen die ganze Aussenwelt eingetretene Gleichgiltigkeit eines Asketen 1,16,28. 19, 4. 3,26,72. 27, 5. 7,10,42. 64. 11, 9, 25. तीत्रा und तीत्रतरा Verz. d. Oxf. H. 269, a,16.

विर्क्तिमत् (von विर्क्ति) adj. gleichgiltig: पत्तिज्ञाता Катиль. 43,184. verbunden mit der Gleichgiltigkeit gegen die ganze Aussenwelt: ज्ञान Bung. P. 4,23,11. विज्ञान 12,10,36. समाधियोगिर्द्धतयोविद्या (das suff. gehört zum ganzen copul. comp.) 3,20,53.

बिर्त्तस् (2. वि +2. र्°) adj. ohne Råkshasa Çat. Ba. 3,4,2,8. davon nom. abstr. विर्त्तस्ता 1,3,13. 2,1,13.

विर्ग eine best. hohe Zahl Vjorr. 179. Mél. asiat. 4,637. विर्ाग v. l. 1. विरङ्ग (von रुज्ञ mit वि) m. = विराग; vgl. वैरङ्गिक.

2. विर्ङ्ग (2. वि + र्ङ्ग) n. eine best. Erdart, = कङ्क्ष छ Rtéan. im ÇKDa. विर्चना (von रच् mit वि) f. das Anlegen, Anthun (eines Schmuckes u. s. w.): पीनस्तनीपरि निपातिभिर्पपत्ती मुक्तावलीविर्चनापुन रक्तमन्नैः (so ist zu lesen) VIKB. 153. नेपष्ट्य Milatin. 13,20.

विर्चित 1) adj. s. u. र्च् mit वि. = 2) f. श्रा N. pr. eines Frauenzimmers Катийs. 14,65.

বির (2. वि + রে = রেম্) 1) adj. (f. হ্লা) a) frei von Staub, rein (cig. und übertr., auch in der Bed. frei von Leidenschaft): प्रशा: MBu. 1,3678 nach der Lesart der ed. Bomb. श्रम्बा, वासस Buic. P. 3,21,9. 23,30.8,8, 45. 15, 17. 10, 38, 31. गङ्गा MBu. 13, 1849. श्रश्चिनी 1, 722. Çiva 13, 1261. von Menschen Bru. Ar. Up. 4,4,23 (विज्ञा Сат. Br.). Munp. Up. 1,2,11. SARVADARÇANAS. 54, 22 (1751) KHAND. Up. 8,7,1). KATHOP. 6,18. BHAG. P. 3,4,7. 21,9. 4,13,15. Verz. d. Oxf. H. 52,a, 33. विरुद्धेश्वरी wird Radha genannt Pankar. 2, 3, 34. ब्रह्मलीक Pragnop. 1, 16. लीका: MBn. 13, 4871. 4877. 4880. 4884. Видс. Р. 4,25,39. ЖІГНЯ САТ. Вв. 14,7,2,23. Видс. P. 1, 15, 48. 2, 2, 25. 4, 2, 35. मनस् 3, 28, 10. 12 (स् ). धी 10, 87, 19. धम 11, 17, 42. सत्त 3, 15, 15. ब्रह्मन् n. 14, 31. 4, 21, 41. Munp. Up. 2, 2, 9. म्रानन्द Verz.d. Oxf. H. 26, b, 29. - b) f. nicht mehr menstruirend GATADH. im CKDR. - 2) m. N. pr. a) eines Marutvant Hanv. 11546. - b) eines Sohnes des Tvashtar VP. 165. Bulg. P. 5, 13, 13. fg. - c) eines Sohnes der Pürniman, Tochter Kardama's, Bulc. P. 4, 1, 14. - d) eines Schülers des Gatukarnja Bulg. P. 12,6,58. — e) pl. einer Klasse von Göttern unter Manu Savarni Bnac. P. 8, 13, 12. - f) der Welt des Buddha Padmaprabha Lot. de la b. l. 42. — 3) f. 知 a) ein best. Hirsengras,